

Czwartek 12 maj 2005

44. podkreśla znaczenie równoczesnego zaangażowania w te inicjatywy parlamentów krajowych, zawsze kiedy będzie to możliwe;

45. przypomina o istotnej roli społeczności regionalnych i lokalnych oraz ich partnerów w procesie ratyfikacji Konstytucji, aby informacje płynące od góry były bardziej spersonalizowane, a przez to skuteczniejsze;

46. przypomina, jak ważną rolę odgrywają organizacje społeczeństwa obywatelskiego w debatach ratyfikacyjnych oraz jak ważne jest zapewnienie odpowiedniego wsparcia, umożliwiającego tym organizacjom zaangażowanie swoich zwolenników w debaty na przestrzeni UE w celu promowania aktywnego udziału obywateli w debacie na temat ratyfikacji.

Polityka informacyjna Parlamentu Europejskiego

47. proponuje przeprowadzenie obiektywnych badań wydajności polityki informacyjnej; w tym kontekście, z zadowoleniem przyjmuje wniosek Prezydium, z dnia 10 stycznia 2005 r., o rewizję roli, jaką pełnią biura informacyjne w Państwach Członkowskich;

48. zwraca uwagę na dyskusję prowadzoną obecnie w Prezydium Parlamentu dotyczącą możliwości stworzenia publicznego kanału parlamentarnego; z zadowoleniem przyjmuje decyzję Prezydium Parlamentu w sprawie zlecenia przygotowania studium wykonalności ewentualnego ustanowienia parlamentarnego kanału informacyjnego lub autentycznego kanału telewizyjnego Parlamentu Europejskiego; stwierdza, że istnieje wiele różnych możliwości w odniesieniu do takiego projektu i uważa, że kanał ten powinien być niezależny; uważa, że taki kanał mógłby w znacznym stopniu przyczynić się do rozwoju europejskiej przestrzeni publicznej; zauważa, że uprzednio kilkakrotnie zwracał się do Komisji o przeprowadzenie wewnętrznego badania określającego skutki działania takiego kanału europejskiego; podkreśla potrzebę większej synergii pomiędzy działalnością biur informacyjnych Parlamentu i przedstawicielstw Komisji;

*

* *

49. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Radzie Ministrów, Trybunałowi Sprawiedliwości, Trybunałowi Obrachunkowemu, Komitetowi Regionów, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu, rządów Państw Członkowskich oraz Międzynarodowej Federacji Dziennikarzy.

P6_TA(2005)0184

Togo

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie Togo

Parlament Europejski,

— uwzględniając Afrykańską Kartę Praw Człowieka i Narodów,

— uwzględniając poprzednie rezolucje w sprawie sytuacji w Togo,

— uwzględniając oświadczenia Komisji i Prezydencji Rady,

— uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,

A. poważnie zaniepokojony wybuchem przemocy po kwestionowanych wyborach prezydenckich z 24 kwietnia 2005 r., który kosztował życie stu osób i pociągnął za sobą ucieczkę ponad 18 500 uchodźców do sąsiadujących z Togo Beninu i Ghany,

B. mając na uwadze, że wybuch przemocy nastąpił 26 kwietnia 2005 r., gdy Faure Gnassingbe, syn Eyademy Gnassingbe, uznany został za zwycięzcę wyborów w oparciu o wstępne wyniki, przyznające mu 60 % głosów, przy 38 % głosów oddanych na Emmanuela Bob-Akitanego stojącego na czele koalicji sześciu partii opozycyjnych,

Czwartek 12 maj 2005

- C. mając na uwadze, że wybory prezydenckie, jakie odbyły się 24 kwietnia 2005 r. w Togo charakteryzowały się poważnymi naruszeniami, zapoczątkowanymi w chwili sporządzania list wyborczych i dystrybucji kart do głosowania, po których nastąpiły brutalne represje wobec członków opozycji,
- D. mając na uwadze, że Trybunał Konstytucyjny Togo potwierdził zwycięstwo Faure Gnassingbe w wyborach prezydenckich i odrzucił twierdzenia opozycji, że wybory zostały sfałszowane,
- E. mając na uwadze, że koalicja partii opozycyjnych kwestionuje wynik wyborów i żąda unieważnienia głosowania powołując się na poważne nieprawidłowości zaistniałe podczas oddawania głosów,
- F. mając na uwadze, że w wielu lokalach wyborczych urny zostały zabrane przez wojsko zaraz po zamknięciu lokali,
- G. mając na uwadze, że wbrew porozumieniu podpisanemu pod patronatem ECOWAS (Wspólnota Gospodarcza Państw Afryki Zachodniej) przedstawicielom opozycji nie zezwolono na wzięcie udziału w pracach Niezależnej Komisji Wyborczej,
- H. mając na uwadze, że powyborcza fala przemocy spowodowała prawdopodobnie kilkadziesiąt ofiar, a ponad 300 osób zostało poważnie rannych,
- I. mając na uwadze, że różnice w międzynarodowych reakcjach po głosowaniu były jak dotąd zróżnicowane: Francja i ECOWAS uznały wybory za zadowalające pomimo pewnych naruszeń, podczas gdy Stany Zjednoczone kwestionują prawomocność wyników,
- J. mając na uwadze, że przewodniczący ECOWAS, prezydent Nigru Mamadou Tandja, wysłał 1 maja 2005 r. do Lomé delegację mającą za zadanie kontynuowanie dotychczasowych wysiłków na rzecz rozwiązania kryzysu w Togo i przeciwdziałania dodatkowej destabilizacji regionu już poważnie dotkniętego kryzysem na Wybrzeżu Kości Słoniowej;
1. twardo potępia brutalne represje stosowane przez siły porządkowe wobec osób podważających prawidłowość głosowania, a także niewłaściwe traktowanie cudzoziemców;
 2. potępia podpalenie, wskutek którego został całkowicie zniszczony Goethe Institut w Lomé, i zwraca się do władz togijskich o zapewnienie dostatecznej ochrony wszystkim obcokrajowcom i instytucjom zagranicznym;
 3. wzywa siły bezpieczeństwa do zaprzestania nadużyć i zastraszania osób cywilnych, do położenia kresu nielegalnym działaniom grup zbrojnych oraz do spełnienia ich obowiązku, jakim jest utrzymywanie porządku przy pełnym poszanowaniu praw człowieka;
 4. zwraca się o powołanie niezależnej komisji śledczej w celu wyjaśnienia popełnionych nadużyć i ustalenia odpowiedzialności, aby ścigać i pociągnąć do odpowiedzialności sprawców z zachowaniem prawa do sprawiedliwego procesu;
 5. uważa, iż warunki, w jakich odbyły się wybory 24 kwietnia 2005 r., nie były zgodne z zasadami przejrzystości, pluralizmu i swobody narodu w podejmowaniu niezależnych decyzji, przewidzianych przez instrumenty regionalne i międzynarodowe, oraz że nie pozwalają one na uznanie prawomocności władz wyłonionych wskutek tego głosowania;
 6. podkreśla, iż wybory te nie odpowiadają wstępnym warunkom wznowienia współpracy pomiędzy Togo i Unią Europejską;
 7. zwraca się do władz togijskich o zwołanie krajowej konferencji z udziałem partii opozycyjnych i przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego w celu znalezienia wyjścia z kryzysu i rozważenia przeprowadzenia nowych wyborów prezydenckich i legislacyjnych godnych tego mienia: demokratycznych, wolnych, bezstronnych i przejrzystych, przeprowadzanych pod kontrolą międzynarodową i po uzgodnionej przez strony rewizji prawa i list wyborczych;
 8. wzywa Komisję, Radę oraz wszystkie instytucje regionalne i międzynarodowe do działania na rzecz przywrócenia bezpieczeństwa i dialogu aby pozwolić przywódcom wszystkich sił politycznych oraz szefom instytucji cywilnych i wojskowych na wkroczenie na drogę ku pojednaniu narodowemu i prawdziwemu procesowi przemian zgodnie z demokratyczną decyzją wszystkich Togijczyków;

Czwartek 12 maj 2005

9. zwraca się do Państw Członkowskich o powstrzymanie się od wszelkich jednostronnych deklaracji dotyczących prawidłowości wyborów, lecz raczej o wypracowanie wspólnego stanowiska w łonie UE;
10. nakłania władze togijskie do przestrzegania 22 zobowiązań podjętych w ramach konsultacji przeprowadzonych na mocy art. 96 porozumienia z Cotonou w zakresie przywrócenia demokracji i poszanowania praw człowieka i wolności podstawowych;
11. uważa, iż władze togijskie muszą przyjąć pełną odpowiedzialność za wszelkie akty agresji, jakie popełnione miały zostać przeciwko nietykalności osób cywilnych, w szczególności przedstawicieli opozycyjnych partii politycznych, obrońców praw człowieka i dziennikarzy;
12. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Sekretarzowi Generalnemu ONZ, Sekretarzowi Generalnemu Unii Afrykańskiej oraz Sekretarzowi Generalnemu ECOWAS, współprzewodniczącym Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE, a także prezydentowi, rządowi i Zgromadzeniu Narodowemu Togo.

P6_TA(2005)0185

Łamanie praw człowieka oraz demokracji w Republice Mari Eł Federacji Rosyjskiej

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie Mari Eł

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Rosji, a zwłaszcza rezolucję z dnia 15 grudnia 2004 r. ⁽¹⁾, a także swoje zalecenie dla Rady w sprawie stosunków UE-Rosja z dnia 26 lutego 2004 r. ⁽²⁾,
 - uwzględniając Porozumienie o Partnerstwie i Współpracy między WE i Rosją, które weszło w życie 1 grudnia 1997 r.,
 - uwzględniając Europejską Konwencję o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności, a zwłaszcza jej artykuł 10,
 - uwzględniając Europejską Kartę Języków Regionalnych lub Mniejszościowych, podpisaną przez Federację Rosyjską 10 maja 2001 r.,
 - uwzględniając Konstytucję Republiki Mari Eł, uznającą język maryjski za jeden z języków urzędowych oraz uwzględniając dekret z 1995 roku w sprawie kwestii językowych stanowiący, że Mari Eł jest republiką wieloetniczną, przyznającą wszystkim swoim obywatelom, bez względu na ich pochodzenie, prawo do zachowania i rozwijania ich języka ojczystego i kultury,
 - uwzględniając wiarygodne sprawozdania rosyjskich i międzynarodowych organizacji pozarządowych, donoszące o ciągłym łamaniu praw człowieka, a także o nieprawidłowościach zaistniałych przed i w trakcie wyborów prezydenckich w dniu 19 grudnia 2004 r. w Republice Mari Eł Federacji Rosyjskiej,
 - uwzględniając pierwsze Konsultacje UE-Rosja w sprawie Praw Człowieka, Mniejszości oraz Podstawowych Wolności z dnia 1 marca 2005 r., które odbyły się w Luksemburgu,
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że dziennikarze i korespondenci prywatnych środków masowego przekazu byli stale i często atakowani, prześladowani i zastraszani w Mari Eł, a także zabójstwo trzech dziennikarzy w 2001 roku oraz pobicie Vladimira Kozlova w dniu 4 lutego 2005 roku,
- B. mając na uwadze, że rządy lokalny i federalny nie podjęły żadnych odpowiednich działań, aby postawić sprawców przed obliczem sprawiedliwości oraz zapewnić bezpieczeństwo dziennikarzy i niezależność środków masowego przekazu,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2004)0099.

⁽²⁾ Dz.U. C 98 E z 23.4.2004, str. 182.